

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B**► **C1** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES

ze dne 19. listopadu 2008

o odpadech a o zrušení některých směrnic ◀

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3)

Ve znění:

Úřední věstník

Č. Strana Datum

► <u>M1</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014	L 365	89	19.12.2014
► <u>M2</u>	Směrnice Komise (EU) 2015/1127 ze dne 10. července 2015	L 184	13	11.7.2015

Opravena:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 99, 5.4.2012, s. 35 (2008/98/ES)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 297, 13.11.2015, s. 9 (2015/1127)
- **C3** Oprava, Úř. věst. L 42, 18.2.2017, s. 43 (1357/2014)

▼B▼C1**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/98/ES****ze dne 19. listopadu 2008****o odpadech a o zrušení některých směrnic**▼B**(Text s významem pro EHP)****KAPITOLA I****PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE***Článek 1***Předmět a oblast působnosti**

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým vlivům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání.

*Článek 2***Vynětí z oblasti působnosti**

1. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty:
 - a) plynné emise vypouštěné do ovzduší;
 - b) půda (*in situ*) včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou;
 - c) nekontaminovaná zemina a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen;
 - d) radioaktivní odpady;
 - e) vyřazené výbušniny;
 - f) exkrementy, pokud nejsou zahrnuty do odst. 2 písm. b), sláma a jiné přírodní látky pocházející ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství, lesnictví nebo k výrobě energie z této biomasy prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví;
2. Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství:
 - a) odpadní vody;
 - b) vedlejší produkty živočišného původu, včetně zpracovaných výrobků, upravené nařízením (ES) č. 1774/2002 kromě těch, které jsou určeny ke spalování, skládování nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování;

▼B

- c) mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat, a která jsou odstraněna v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002;
 - d) odpady vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu ⁽¹⁾.
3. Aniž by byly dotčeny povinnosti podle příslušných právních předpisů Společenství jsou sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha a rekultivace půdy vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud je prokázáno, že sedimenty nejsou nebezpečné.
4. Zvláštní pravidla pro jednotlivé případy nebo doplňující pravidla k pravidlům této směrnice pro nakládání s jednotlivými druhy odpadů mohou být stanovena zvláštními směnicemi.

*Článek 3***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 2) „nebezpečným odpadem“ odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;
- 3) „odpadními oleji“ jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, jako jsou například upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje, mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje;
- 4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, restaurací, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;
- 5) „původcem odpadu“ jakákoliv osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady (prvotní původce odpadu), nebo osoba, která provádí předpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;
- 6) „držitelem odpadu“ původce odpadu nebo fyzická či právnická osoba, která má tyto odpady v držení;
- 7) „obchodníkem“ podnik, který jedná na vlastní odpovědnost, když odpady nakupuje a následně prodává, včetně obchodníků, kteří nemají odpady fyzicky v držení;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.

▼B

- 8) „zprostředkovatelem“ podnik, který zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
- 9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následně péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;
- 10) „sběrem“ shromažďování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
- 11) „tříděným sběrem“ sběr, kdy je tok odpadů oddělen podle druhu a povahy odpadu s cílem usnadnit specifické zpracování;
- 12) „předcházením vzniku“ opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo výrobek staly odpadem, která omezují:
 - a) množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo prodloužením životnosti výrobků;
 - b) nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví nebo
 - c) obsah škodlivých látek v materiálech a výrobcích;
- 13) „opětovným použitím“ jakýkoliv postup, kterým jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity pro tentýž účel, pro který byly původně určeny;
- 14) „zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
- 15) „využitím“ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden nevyčerpávající seznam způsobů využití;
- 16) „přípravou k opětovnému použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že jsou výrobky nebo čisti výrobků, které se staly odpady, upraveny tak, že budou opětovně použity bez dalšího předzpracování;
- 17) „recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásylový materiál;

▼B

- 18) „regenerací odpadních olejů“ jakákoliv recyklace, jejímž prostřednictvím je možné rafinací odpadních olejů vyrábět základové oleje, zejména odstraněním znečišťujících látek, oxidačních produktů a přísad obsažených v těchto olejích;
- 19) „odstraněním“ jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako vedlejší důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden nevyčerpávající seznam způsobů odstraňování;
- 20) „nejlepšími dostupnými technikami“ nejlepší dostupné techniky stanovené v čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES.

*Článek 4***Hierarchie způsobů nakládání s odpady**

1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) recyklace,
- d) jiné využití, například energetické využití, a
- e) odstranění.

2. Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení se od hierarchie, je-li to odůvodněno zohledňováním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.

Členské státy zajistí, že vypracování právních předpisů o odpadech a odpadových politik bude představovat zcela transparentní proces, který bude dodržovat pravidla vnitrostátního plánování ohledně konzultací a zapojení občanů a zainteresovaných subjektů.

Členské státy v souladu s články 1 a 13 zohlední obecné zásady ochrany životního prostředí, a to zásadu předběžné opatrnosti a udržitelnosti, technickou proveditelnost a hospodářskou životaschopnost, ochranu zdrojů i celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a hospodářské a sociální dopady.

*Článek 5***Vedlejší produkty**

1. Látku nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba tohoto předmětu, lze považovat za vedlejší produkt a nikoliv za odpad podle čl. 3 bodu 1 pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) další využití látky nebo předmětu je jisté;

▼B

- b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
- c) výroba látky nebo předmětu je nedílnou součástí výrobního procesu a
- d) další využití je zákonné, tj. látka nebo předmět splňují všechny příslušné požadavky, pokud jde o výrobek, životní prostředí a ochranu zdraví u konkrétního použití a nepovedou k celkovým nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

2. Na základě podmínek stanovených v odstavci 1 je možné přijmout opatření, kterými se stanoví kritéria, jež musí být splněna k tomu, aby konkrétní látka nebo předmět mohly být považovány za vedlejší produkt a nikoli odpad, jak je uvedeno v čl. 3 bodu 1. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

*Článek 6***Stav, kdy odpad přestává být odpadem**

1. Některé zvláštní druhy odpadu přestávají být odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1, pokud byly předmětem některého způsobu využití, včetně recyklace, a splňují zvláštní kritéria, která budou vypracována v souladu s těmito podmínkami:

- a) látka nebo předmět se běžně využívají ke konkrétním účelům;
- b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;
- c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výrobky; a
- d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

Kritéria zahrnují podle potřeby limitní hodnoty pro znečišťující látky a zohledňují jakékoli možné nepříznivé dopady látky nebo předmětu na životní prostředí.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, která se týkají přijetí kritérií uvedených v odstavci 1 a kterými se vymezuje odpad, na něž se tato kritéria použijí, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2. Měla by být zvažena zvláštní kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, mj. alespoň pro kamenivo, papír, sklo, kovy, pneumatiky a textil.

3. Odpad, který přestává být odpadem podle odstavce 1 a 2, přestává být odpadem též pro účely cílů využití a recyklace stanovených ve směrnících 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES a 2006/66/ES a dalších příslušných právních předpisech Společenství, pokud jsou splněny požadavky na recyklaci nebo využití stanovené v těchto právních předpisech.

▼B

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Společenství postupem uvedeným v odstavci 1 a 2, mohou členské státy v jednotlivých případech rozhodnout, zda určitý odpad přestal být odpadem, s přihlédnutím k platné judikatuře. Tato rozhodnutí oznámí Komisi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ v případech, kdy to tato směrnice požaduje.

*Článek 7***Seznam odpadů**

1. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, týkající se aktualizace seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím 2000/532/ES, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2. Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznámá, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.

2. Členský stát může považovat odpady za nebezpečné odpady, pokud, přestože nejsou uvedeny na tomto seznamu odpadů, vykazují jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi. Uvede je ve zprávě podle čl. 37 odst. 1 a poskytne Komisi veškeré příslušné informace. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

3. Pokud členský stát prokáže, že konkrétní druh odpadu, který je uveden na seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností uvedených v příloze III, může tento odpad považovat za nikoliv nebezpečný odpad. Členský stát neprodleně oznámí tyto případy Komisi a poskytne Komisi nezbytné doklady. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě.

4. Změna klasifikace nebezpečných odpadů odpady nikoliv nebezpečné nesmí být dosažena ředěním a směřováním odpadů se záměrem snížit původní koncentrace nebezpečných látek na úroveň pod hranici označení odpadu za nebezpečný.

5. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, týkající se revize seznamu za účelem rozhodnutí o jeho úpravě podle odstavců 2 a 3, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

▼B

6. Členské státy smí za nikoliv nebezpečný odpad považovat odpad, který je v souladu se seznamem odpadů podle odstavce 1.

7. Komise zajistí, aby byl seznam odpadů a každý jeho přezkum v náležitém souladu se zásadou jasnosti, srozumitelnosti a dostupnosti pro uživatele, zejména pro malé a střední podniky.

KAPITOLA II

OBECNÉ POŽADAVKY

*Článek 8***Rozšířená odpovědnost výrobce**

1. S cílem posílit předcházení vzniku odpadů, jejich opětovné použití, recyklaci a jiné využití odpadů mohou členské státy přijmout legislativní nebo nelegislativní opatření k zajištění toho, aby se na všechny fyzické nebo právnické osoby, které profesionálně vyvíjejí, vyrábějí, zpracovávají, upravují, prodávají nebo dovážejí výrobky (výrobci výrobků) vztahovala rozšířená odpovědnost výrobce.

Tato opatření mohou zahrnovat přijímání vrácených výrobků a odpadu, který zůstává po použití těchto výrobků, jakož i následné nakládání s odpadem a finanční odpovědnost za tyto činnosti. Tato opatření mohou rovněž zahrnovat povinnost poskytnout veřejně dostupné informace týkající se rozsahu, v jakém je výrobek opětovně použitelný a recyklovatelný.

2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu návrhů výrobků s cílem snížit jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh takových výrobků, které jsou vhodné pro více použití, jsou trvanlivé po technické stránce a poté, co se stanou odpadem, jsou vhodné pro řádné a bezpečné využití a odstranění, která jsou šetrná k životnímu prostředí.

3. Při uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce členské státy zohledňují technickou proveditelnost a ekonomickou životaschopnost a celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a společnost, přičemž berou v úvahu nezbytnost zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

4. Uplatňováním rozšířené odpovědnosti výrobce není dotčena odpovědnost za nakládání s odpady stanovená v čl. 15 odst. 1 ani stávající právní předpisy týkající se jednotlivých toků odpadů a konkrétních výrobků.

▼B*Článek 9***Předcházení vzniku odpadů**

Komise po konzultaci všech zúčastněných subjektů předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávy s případnými návrhy opatření nezbytných k podpoře preventivních opatření a k provádění programů předcházení vzniku odpadů podle článku 29, které zahrnují:

- a) do konce roku 2011 průběžnou zprávu o vývoji tvorby odpadů a rozsahu předcházení vzniku odpadů, včetně formulace politiky ekodesignu výrobků, která by se zabývala jak vznikem odpadů, tak přítomností nebezpečných látek v odpadech, a to s ohledem na podporu technologií zaměřených na trvanlivé, opětovně použitelné a recyklovatelné výrobky,
- b) do konce roku 2011 formulace akčního plánu pro další podpůrná opatření na evropské úrovni, jejichž cílem by bylo zejména změnit současné chování spotřebitelů,
- c) do konce roku 2014 stanovení cílů předcházení vzniku odpadů a zrušení jeho závislosti na hospodářském růstu do roku 2020, založené na nejlepších dostupných postupech, včetně případné revize ukazatelů uvedených v čl. 29 odst. 4.

*Článek 10***Využití**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby byly pro odpad uplatněny způsoby využití podle článků 4 a 13.
2. Pokud je to nezbytné pro soulad s odstavcem 1 a pro usnadnění nebo zlepšení využití, sběr odpadu se provádí odděleně, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí, a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jiným materiálem s odlišnými vlastnostmi.

*Článek 11***Opětovné použití a recyklace**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu opětovného použití výrobků a činností úpravy za účelem opětovného použití, zejména tvorbou a podporou sítí pro opravy a opětovné použití, využíváním ekonomických nástrojů, kritérií pro veřejné zakázky, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a schválí za tímto účelem systémy tříděného sběru, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí a je-li to nutné pro zaručení nezbytných norem kvality pro příslušná odvětví zabývající se recyklací.

S výhradou čl. 10 odst. 2 bude do roku 2015 stanoven tříděný sběr přinejmenším pro odpady z: papíru, kovu, plastu a skla.

▼B

2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropské recyklační společnosti s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů:

- a) zvýšit do roku 2020 nejméně na 50 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace alespoň u odpadů z materiálů, jako jsou papír kov, plast a sklo, pocházejících z domácností a případně odpady jiného původu, pokud jsou tyto toky odpadů podobné odpadům z domácností;
- b) zvýšit do roku 2020 nejméně na 70 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití, včetně zásypů, při nichž jsou jiné materiály nahrazeny odpadem, u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů s výjimkou v přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04.

3. Komise přijme podrobná pravidla, kterými se stanoví způsoby uplatňování a výpočtu pro ověřování dodržování cílů stanovených v odstavci 2 tohoto článku s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů⁽¹⁾. Tato pravidla mohou zahrnovat přechodná období pro členské státy, které v roce 2008 recyklovaly méně než 5 % v některé z kategorií uvedených v odstavci 2. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2 této směrnice.

4. Nejpozději ke dni 31. prosince 2014 Komise přezkoumá opatření a cíle stanovené v odstavci 2, a to za účelem případného posílení cílů a možného stanovení cílů pro další druhy odpadů. Zpráva Komise spolu s případnými návrhy bude zaslána Evropskému parlamentu a Radě. Ve své zprávě Komise zohlední příslušné environmentální a sociální dopady stanovení cílů.

5. Členské státy informují v souladu s článkem 37 jednou za tři roky Komisi o svých záznamech týkajících se plnění cílů. V případě nesplnění těchto cílů musí zpráva obsahovat důvody tohoto nesplnění a opatření, která hodlá dotyčný členský stát přijmout v zájmu splnění těchto cílů.

Článek 12

Odstranění

Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, 9.12.2002, s. 1.

Článek 13

Ochrana lidského zdraví a životního prostředí

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

- a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;
- b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a
- c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.

Článek 14

Náklady

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ musí náklady spojené s nakládáním s odpady nést prvotní původce odpadu, nebo současný či předchozí držitel odpadu.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady musí částečně nebo plně nést výrobce výrobků, z něhož se stal odpad, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.

KAPITOLA III

NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Článek 15

Odpovědnost za nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby odpad nechal zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13.

2. Je-li odpad přepravován za účelem předběžného zpracování od prvotního původce nebo držitele k jedné z fyzických nebo právnických osob uvedených v odstavci 1, odpovědnosti za provedení úplného využití nebo odstranění odpadu se zpravidla nepřenáší.

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, členské státy mohou upřesnit podmínky odpovědnosti a rozhodnout, ve kterých případech má nést odpovědnost za celý zpracovatelský řetězec prvotní původce nebo ve kterých může být odpovědnost rozdělena mezi původce a držitele nebo přenesena na subjekty zpracovatelského řetězce.

3. Členské státy mohou rozhodnout v souladu s článkem 8, že odpovědnost za zajištění nakládání s odpady má nést částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož se stal odpad, a že tuto odpovědnost sdílejí i distributoři tohoto výrobku.

▼B

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s ustanoveními článku 13.

*Článek 16***Zásady soběstačnosti a blízkosti**

1. Členské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.

Odchylně od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů mohou členské státy za účelem ochrany své sítě omezit přepravu odpadů určených ke spálení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by v důsledku této přepravy musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž není v souladu s jejich národními plány pro nakládání s odpady. Členské státy oznámí tato rozhodnutí Komisi. Členské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze země s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006.

2. Tato síť je vytvořena tak, aby Společenství jako celku umožnila dosáhnout soběstačnosti v oblasti odstraňování i využití odpadů uvedených v odstavci 1 a aby členské státy mohly k tomuto cíli směřovat jednotlivě, s ohledem na zeměpisné podmínky nebo na potřebu specializovaných zařízení pro určité druhy odpadů.

3. Síť rovněž umožňuje, aby se odpad odstraňoval nebo aby se odpad uvedený v odstavci 1 využíval v některém z nejbližších vhodných zařízení za použití co nejvhodnějších metod a technologií s cílem zajistit vysoký stupeň ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

4. Zásady blízkosti a soběstačnosti neznamenají, že každý členský stát musí mít všechna konečná zařízení pro využívání odpadu na svém území.

*Článek 17***Kontrola nebezpečného odpadu**

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění výsledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.

Článek 18

Zákaz směšování nebezpečných odpadů

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nebezpečný odpad nebude směšován, a to ani s dalšími druhy nebezpečných odpadů, ani s jinými odpady, látkami nebo materiály. Směšování zahrnuje ředění nebezpečných látek.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:
 - a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 23;
 - b) směšování je v souladu s ustanoveními článku 13 a nezvýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a
 - c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.
3. S výhradou kritérií technické a ekonomické proveditelnosti se v případě, že byly v rozporu s odstavcem 1 nebezpečné odpady smíchány, provede třídění, je-li to možné a nezbytné, za účelem splnění podmínek uvedených v článku 13.

Článek 19

Označování nebezpečných odpadů

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že během sběru, přepravy a dočasného uskladnění budou nebezpečné odpady zabaleny a označeny v souladu s platnými mezinárodními normami a normami Společenství.
2. Kdykoliv je nebezpečný odpad přepravován v rámci členského státu, musí být opatřen identifikačním dokladem, který může být v elektronické podobě, obsahujícím příslušné údaje podle přílohy IB nařízení (ES) č. 1013/2006.

Článek 20

Nebezpečný odpad pocházející z domácností

- Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.
- Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé části nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.

Článek 21

Odpadní oleje

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vztahující se k nakládání s nebezpečnými odpady uvedené v článcích 18 a 19, členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby
 - a) sběr odpadních olejů probíhal, pokud je to technicky proveditelné, odděleně;

▼B

- b) odpadní oleje byly zpracovány v souladu s články 4 a 13;
 - c) pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, odpadní oleje odlišných vlastností se nesměšovaly a odpadní oleje se nesměšovaly s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud směšování znemožňuje jejich zpracování.
2. Pro účely odděleného sběru odpadních olejů a jejich náležitého zpracování mohou členské státy v souladu s podmínkami stanovenými na vnitrostátní úrovni použít dodatečná opatření, jako jsou technické požadavky, odpovědnost původce, ekonomické nástroje nebo dobrovolné dohody.
3. Pokud se na odpadní oleje v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahují požadavky na regeneraci, mohou členské státy stanovit, že se tyto odpadní oleje regenerují, pokud je to technicky proveditelné, a, použijí-li se články 11 nebo 12 nařízení (ES) č. 1013/2006, zakázat přeshraniční přepravu odpadních olejů ze svého území do zařízení pro spalování nebo spoluspalování s cílem upřednostnit regeneraci odpadních olejů.

*Článek 22***Biologický odpad**

Členské státy přijmou v případě potřeby a v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem podpořit:

- a) oddělený sběr biologického odpadu za účelem kompostování a anaerobní digesce odpadu;
- b) zpracování biologického odpadu způsobem, který splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí;
- c) používání materiálů bezpečných z hlediska životního prostředí pocházejících z biologického odpadu.

Komise provede posouzení nakládání s biologickým odpadem za účelem případného předložení návrhu. V posouzení se přezkoumá možnost stanovit minimální požadavky na nakládání s biologickým odpadem, jakož i jakostní kritéria pro kompostování a rozklad biologického odpadu, aby byla zaručena vysoká úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

KAPITOLA IV

POVOLENÍ A REGISTRACE*Článek 23***Vydávání povolení**

- 1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.

Tato povolení stanoví přinejmenším:

- a) druhy a množství odpadů, které je možné zpracovávat;

▼B

- b) technické a jiné požadavky týkající se dotyčného místa, a to pro každý druh povolené činnosti;
 - c) bezpečnostní a preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
 - d) postup, jenž je třeba použít pro každý druh činnosti;
 - e) nezbytné činnosti v oblasti sledování a kontroly;
 - f) nezbytná ustanovení o ukončení provozu a následné péči.
2. Povolení mohou být udělována na určité období a lze je obnovovat.
3. Pokud se příslušný orgán domnívá, že předpokládaný postup zpracování odpadu je z hlediska ochrany životního prostředí nepřijatelný, zejména pokud není v souladu s článkem 13, odmítne povolení vydat.
4. Podmínkou vydání povolení ke spalování nebo spoluspalování s energetickým využitím je, že energetické využití probíhá s vysokým stupněm energetické účinnosti.
5. Pokud jsou splněny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena s povolením vyžadovaným podle odstavce 1 v povolení jediné, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele nebo příslušného orgánu.

*Článek 24***Výjimky z povinnosti získat povolení**

Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 23 odst. 1 za tyto činnosti:

- a) odstraňování jejich vlastních nikoliv nebezpečných odpadů v místě původu; nebo
- b) využívání odpadů.

*Článek 25***Podmínky pro udělování výjimek**

1. Pokud členský stát hodlá povolit výjimku v souladu s článkem 24, stanoví ohledně každého druhu činnosti obecná pravidla určující druhy a množství odpadů, na které se výjimka vztahuje, a použitý způsob jejich zpracování.

Tato pravidla jsou navržena tak, aby zajistila zpracování odpadu v souladu s článkem 13. V případě odstraňování odpadů uvedeného v čl. 24 písm. a) by měla uvedená pravidla zohlednit nejlepší dostupné techniky.

▼B

2. Vedle obecných pravidel podle odstavce 1 členské státy stanoví konkrétní podmínky pro udělování výjimek v případě nebezpečných odpadů, včetně druhů činností, jakož i další nezbytné podmínky pro provádění různých způsobů využití odpadu, a případně limitní hodnoty obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitní hodnoty emisí.

3. Členské státy informují Komisi o všeobecných pravidlech stanovených v souladu s odstavci 1 a 2.

*Článek 26***Registrace**

Pokud se na následující subjekty nevztahuje povinnost získat povolení, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vedl rejstřík:

- a) zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů;
- b) obchodníků nebo zprostředkovatelů; a
- c) zařízení nebo podniků, na něž se vztahují výjimky z povinnosti získat povolení podle článku 24.

Pokud je to možné, využijí se pro tento postup registrace existující záznamy vedené příslušným orgánem, aby se snížila administrativní zátěž.

*Článek 27***Minimální normy**

1. Lze přijmout minimální technické normy pro činnosti zpracování, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

2. Tyto minimální normy se týkají pouze těch činností zpracování odpadu, na které se nevztahuje směrnice 96/61/ES nebo které nejsou vhodné pro oblast působnosti uvedené směrnice.

3. Tyto minimální normy:

- a) jsou zaměřeny na hlavní vlivy činnosti zpracování odpadu na životní prostředí,
- b) zajišťují, aby byl odpad zpracováván v souladu s článkem 13,
- c) zohledňují nejlepší dostupné techniky a
- d) případně zahrnují prvky týkající se kvality zpracování a požadavků na zpracování.

▼B

4. Minimální normy pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), se přijmou v případě, že je prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu, včetně prvků týkajících se odborné způsobilosti subjektů zajišťujících sběr, přepravců, obchodníků či zprostředkovatelů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, a to jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

KAPITOLA V

PLÁNY A PROGRAMY

*Článek 28***Plány pro nakládání s odpady**

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 4, 13 a 16 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.

Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.

2. Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit environmentálně šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

3. Plány pro nakládání s odpady v případě potřeby a při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblastí, na niž se plán vztahuje, obsahují alespoň:

- a) druh, množství a zdroj vzniklého odpadu na daném území, odpad, jenž by mohl být přepravován z vnitrostátního území nebo na něj, a posouzení vývoje toků odpadů v budoucnosti;
- b) stávající systémy sběru odpadů a důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů nebo toků odpadů, kterými se zabývají konkrétní právní předpisy Společenství;
- c) posouzení potřeby nových systémů sběru, uzavření stávajících zařízení pro odpady, další infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 16 a v případě potřeby s tím spojených investic;
- d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;

▼B

e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;

4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblastí, na niž se plán vztahuje, obsahovat:

a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady;

b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu;

c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů;

d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich sanaci.

5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES a se strategií pro provádění omezení biologicky rozložitelných odpadů ukládaných na skládku podle článku 5 směrnice 1999/31/ES.

Článek 29

Programy předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy vypracují v souladu s články 1 a 4 programy předcházení vzniku odpadů nejpozději do 12. prosince 2013.

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady stanovených v článku 28 nebo případně součástí jiných programů politiky v oblasti životního prostředí nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z takových programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných programů, stanoví se jasně opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. V programech stanovených v odstavci 1 se uvádějí cíle předcházení vzniku odpadů. Členské státy popíší stávající opatření k předcházení a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných náležitých opatření.

Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.

▼B

3. Členské státy určí vhodná konkrétní kvalitativní a kvantitativní kritéria pro opatření k předcházení vzniku odpadů přijatá za účelem sledování a posouzení pokroku, jehož bylo jejich prostřednictvím dosaženo, a mohou určit konkrétní kvalitativní nebo kvantitativní cíle a ukazatele, jiné než uvedené v odstavci 4, za stejným účelem.

4. Ukazatele pro opatření k předcházení vzniku odpadů mohou být přijaty regulačním postupem podle čl. 39 odst. 3.

5. Komise vytvoří systém pro výměnu informací o osvědčených postupech týkajících se předcházení vzniku odpadů a vypracuje pokyny s cílem pomoci členským státům při přípravě programů.

*Článek 30***Hodnocení a přezkum plánů a programů**

1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.

2. Evropská agentura pro životní prostředí se vyzývá, aby do své výroční zprávy zahrnula hodnocení pokroku při uskutečňování a provádění programů předcházení vzniku odpadů.

*Článek 31***Účast veřejnosti**

Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾. Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.

*Článek 32***Spolupráce**

Členské státy náležitě spolupracují s ostatními dotýčnými členskými státy a s Komisí při sestavování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů v souladu s články 28 a 29.

*Článek 33***Informace předkládané Komisi**

1. Členské státy informují Komisi o plánech pro nakládání s odpady a programech předcházení vzniku odpadů uvedených v člancích 28 a 29, jakmile budou přijaty, nebo o jakýchkoli podstatných revizích těchto plánů a programů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

2. Formát pro oznámování informací o přijetí a podstatných revizích těchto plánů a programů se stanoví regulačním postupem podle čl. 39 odst. 3.

KAPITOLA VI

KONTROLY A ZÁZNAMY*Článek 34***Kontroly**

1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.

2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.

3. Členské státy mohou zohlednit registrace získané v rámci systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), zejména pokud jde o četnost a stupeň kontrol.

*Článek 35***Vedení záznamů**

1. Zařízení nebo podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečných odpadů a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o množství, povaze, původu odpadů a případně o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadů a na požádání tyto informace poskytují příslušným orgánům.

2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.

Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.

3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.

*Článek 36***Vymáhání a sankce**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi.

▼B

2. Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

*Článek 37***Podávání zpráv a přezkum**

1. Členské státy informují každé tři roky Komisi o provádění této směrnice, a to předložením zprávy za příslušný úsek předkládané v elektronické podobě. Tato zpráva rovněž obsahuje informace týkající se nakládání s odpadními oleji a dosaženého pokroku při provádění programů předcházení vzniku odpadů a, je-li to vhodné, rovněž informace ohledně opatření podle článku 8 o rozšířené odpovědnosti výrobce.

Zpráva je vypracována na základě dotazníku nebo osnovy vytvořených Komisí v souladu s postupem uvedeným v článku 6 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy a provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Zpráva se Komisi předloží do devíti měsíců po ukončení tříletého období, kterého se zpráva týká.

2. Komise zašle dotazník nebo osnovu členským státům šest měsíců před začátkem období, kterého se zpráva o dotyčném úseku týká.

3. Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců po obdržení zpráv o dotyčném úseku z členských států podle odstavce 1.

4. V první zprávě, vypracované do 12. prosince 2014, Komise přezkoumá provádění směrnice, včetně ustanovení týkajících se energetické účinnosti, a případně předloží návrh na její revizi. Ve zprávě se posoudí stávající programy, cíle a ukazatele členských států v oblasti předcházení vzniku odpadů a přezkoumají se možnosti programů na úrovni Společenství, včetně systému odpovědnosti výrobce za určité druhy odpadů, cílů, ukazatelů a opatření vztahujících se k recyklaci, využití materiálu a energetickému využití, jež mohou účinněji přispět k plnění cílů stanovených v člancích 1 a 4.

*Článek 38***Výklad a přizpůsobení technickému pokroku**

1. Pro výklad definic využití a odstranění může Komise vypracovat pokyny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

▼B

V případě potřeby se upřesní použití vzorce pro zařízení pro spalování uvedeného v příloze II v položce R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů podle čl. 299 odst. 2 čtvrtého pododstavce Smlouvy a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu. Toto opatření, jehož účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímá regulačním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

2. Přílohy mohou být změněny s ohledem na vědeckotechnický pokrok. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2.

*Článek 39***Postup pro projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

*Článek 40***Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 12. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 41***Zrušení a přechodná ustanovení**

Směrnice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES se zrušují s účinkem od 12. prosince 2010.

▼B

Ode dne 12. prosince 2008 se však použijí tato ustanovení:

a) V článku 10 směrnice 75/439/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Referenční metodu měření prováděnou za účelem stanovení obsahu PCB/PCT v odpadních olejích stanoví Komise. Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (*).

(*) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

b) Směrnice 91/689/EHS se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pro účely této směrnice se ‚nebezpečnými odpady‘ rozumí:

- odpady označené za nebezpečné odpady a uvedené na seznamu stanoveném rozhodnutím Komise 2000/532/ES (*) na základě příloh I a II k tomuto rozhodnutí. Tyto odpady musí mít jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Tento seznam bere v úvahu původ a složení odpadu a v případě potřeby limitní hodnoty koncentrací. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (**).
- jakýkoliv další odpad, jenž podle posouzení členského státu vykazuje některou z vlastností uvedených v seznamu v příloze III. Takovéto případy budou oznámeny Komisi za účelem aktualizace seznamu. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3.

(**) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.“

ii) článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Všechna opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému pokroku a pro úpravy seznamu odpadů uvedených v čl. 1 odst. 4, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice mimo jiné jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2006/12/ES.“

▼B

c) Směrnice 2006/12/ES se mění takto:

i) v článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely odst. 1 písm. a) se použije rozhodnutí Komise 2000/532/ES (*), které uvádí seznam odpadu patřícího do kategorií uvedených v příloze I této směrnice. Tento seznam bude pravidelně přezkoumán a v případě nutnosti upraven. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.

(*) Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3“

ii) článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Opatření nezbytná pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 18 odst. 4.“

iii) V článku 18 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 42

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 43

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

PŘÍLOHA I

ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ

- D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)
- D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)
- D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)
- D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží nebo lagun apod.)
- D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)
- D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů
- D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna
- D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12
- D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)
- D 10 Spalování na pevnině
- D 11 Spalování na moři (*)
- D 12 Trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů apod.)
- D 13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (**)
- D 14 Přebalení před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 13
- D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (***)

(*) Tento způsob je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami.

(**) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód D, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející odstranění, včetně předzpracování, jako například třídění, rozmělnění, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování nebo oddělování před použitím některého ze způsobů označených D1 až D12.

(***) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

PŘÍLOHA II

ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ

- R 1 Použití především jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie (*)
- R 2 Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel
- R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)
- R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů
- R 5 Recyklace nebo zpětné získávání jiných anorganických materiálů (***)
- R 6 Regenerace kyselin nebo zásad

(*) Zahrnuje zařízení pro spalování, která zpracovávají pevný komunální odpad, pouze pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo je vyšší než:

— 0,60 pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,

— 0,65 pro zařízení povolená po 31. prosinci 2008,

za použití následujícího vzorce:

Energetická účinnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

přičemž:

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí faktorem 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití faktorem 1,1 (GJ/rok)

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok)

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočtené s použitím výhřevnosti odpadů (GJ/rok)

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok)

0,97 je činitelem k započtení energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzářování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

► **M2** Hodnota vzorce energetické účinnosti se vynásobí klimatickým korekčním faktorem (CCF) takto:

1. CCF pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Unie před 1. zářím 2015.

CCF = 1, pokud HDD > = 3 350

CCF = 1,25, pokud HDD < = 2 150

CCF = $-(0,25/1\,200) \times \text{HDD} + 1,698$, pokud $2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$

2. CCF pro zařízení povolená po 31. srpnu 2015 a pro zařízení uvedená v bodě 1 po 31. prosinci 2029:

CCF = 1, pokud HDD > = 3 350

CCF = 1,12, pokud HDD < = 2 150

CCF = $-(0,12/1\,200) \times \text{HDD} + 1,335$, pokud $2\,150 < \text{HDD} < 3\,350$

(Výsledná hodnota CCF se zaokrouhlí na tři desetinná místa).

► **C2** Hodnota HDD (heating degree days – topná sezóna) by měla být chápána jako průměr ročních hodnot HDD dané lokality spalovny, vypočtená za období 20 po sobě následujících let před rokem, za který se CCF vypočítává. Pro výpočet hodnoty HDD se použije tato metodika stanovená Eurostatem: $\text{HDD} = (18\,^{\circ}\text{C} - T_m) \times d$, pokud je hodnota T_m rovna $15\,^{\circ}\text{C}$ nebo nižší (topná prahová hodnota), a $\text{HDD} = 0$, pokud je hodnota T_m vyšší než $15\,^{\circ}\text{C}$; v tomto případě T_m odpovídá průměrné $(T_{\min} + T_{\max})/2$ venkovní teplotě po dobu d dní. Výpočty se provádějí denně ($d = 1$) a sčítají se pro celý rok. ◀ ◀

(**) Zahrnuje rovněž zplyňování a pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky.

(***) Zahrnuje čištění půdy vedoucí k zpětnému získávání půdy a recyklaci anorganických stavebních materiálů.

▼B

- R 7 Zpětné získávání složek či součástí používaných ke snižování znečištění
- R 8 Zpětné získávání součástí katalyzátorů
- R 9 Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů
- R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo ekologii
- R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 10
- R 12 Úprava odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 11 (*)
- R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů uvedených pod označením R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem) (**)

(*) Pokud není k dispozici jiný vhodný kód R, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející využití, včetně předzpracování, jako například demontáž, třídění, rozmělnění, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování, přebalení, oddělování, míšení nebo směšování, před použitím některého ze způsobů označených R1 až R11.

(**) Dočasným skladováním se rozumí předběžné skladování podle čl. 3 bodu 10).

▼ **M1***PŘÍLOHA III***VLASTNOSTI ODPADŮ, KTERÉ JE ČINÍ NEBEZPEČNÝMI**

HP 1 „**Výbušné**“: odpady uvolňující při chemické reakci plyn takové teploty a tlaku a takovou rychlostí, že může poškodit okolí. Patří k nim pyrotechnické odpady, výbušné odpady organických peroxidů a výbušné samovolně reagující odpady.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 1, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod ve vztahu k vlastnosti HP 1. Pokud přítomnost látky, směsi nebo předmětu indikuje, že odpad je výbušný, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 1.

Tabulka 1: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 1:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „**Oxidující**“: odpady schopné uvolňovat nebo poskytovat kyslík k oxidačním reakcím, a způsobit nebo podpořit tak hoření jiných věcí.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 2, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod ve vztahu k vlastnosti HP 2. Pokud přítomnost látky indikuje, že odpad je oxidující, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 2.

Tabulka 2: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 2:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Hořlavé“:

- hořlavé kapalně odpady kapalně odpady s bodem vzplanutí nižším než 60 °C nebo odpadní plynové oleje, motorová nafta a lehké topné oleje s bodem vzplanutí > 55 °C a ≤ 75 °C,
- hořlavé samozápalné kapalně a pevně odpady pevně nebo kapalně odpady, které mohou i v malých množstvích zahořet do pěti minut při styku se vzduchem,
- hořlavé pevně odpady pevně odpady, které snadno zahoří nebo mohou způsobit požár třením,
- hořlavé plynné odpady plynné odpady, které jsou hořlavé na vzduchu o teplotě 20 °C za standardního tlaku 101,3 kPa,
- odpady reagující s vodou odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny v nebezpečném množství,
- jiné hořlavé odpady hořlavé aerosoly, hořlavé samozahřívající se odpady, hořlavé organické peroxidy a hořlavé samovolně reagující odpady.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 3, je tento odpad, je-li to vhodné a přiměřené, posouzen podle zkušebních metod. Pokud přítomnost látky indikuje, že odpad je hořlavý, klasifikuje se jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 3.

Tabulka 3: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 3:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq. 2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat. 1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 „**Dráždivé – dráždivé pro kůži a pro oči**“: odpady, které mohou způsobit podráždění kůže nebo poškození očí.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek v koncentracích překračujících mezní hodnoty, které jsou klasifikovány jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti, a je-li překročen nebo dosažen jeden nebo více z následujících koncentračních limitů, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Mezní hodnota k uvážení při posouzení na žravost pro kůži Skin corr. 1A (H314), na dráždivost pro kůži Skin irrit. 2 (H315), na poškození očí Eye dam. 1 (H318) a na podráždění očí Eye irrit. 2 (H319) činí 1 %.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako žravé pro kůži Skin corr. 1A (H314) překročí 1 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako H318 překročí 10 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Pokud součet koncentrací všech látek klasifikovaných jako H315 a H319 překročí 20 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 4.

Je třeba vzít na vědomí, že odpady obsahující látky klasifikované jako H314 (Skin corr. 1A, 1B nebo 1C) v množstvích, která jsou větší než 5 % nebo se této hodnotě rovnají, budou klasifikovány jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 8. Vlastnost HP 4 se nepoužije, je-li odpad klasifikován jako HP 8.

HP 5 „**Toxicita pro specifické cílové orgány (Specific Target Organ Toxicity, STOT)/Toxicita při vdechnutí**“: odpady, které mohou způsobit toxicitu pro specifické cílové orgány buď z jednorázové, nebo opakované expozice nebo které mohou způsobit akutní toxické účinky po vdechnutí.

▼ **M1**

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek klasifikovaných jedním nebo více z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti uvedených v tabulce 4, a je-li překročen nebo dosažen jeden nebo více z koncentračních limitů v tabulce 4, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5. Jsou-li v odpadu přítomny látky klasifikované jako STOT, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5, je-li v něm přítomna jednotlivá látka v koncentraci rovné koncentračnímu limitu nebo vyšší.

Pokud odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných jako látky, které mohou způsobit akutní toxické účinky po vdechnutí (Asp. Tox. 1) a součet těchto látek překročí koncentrační limit nebo je mu roven, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 5, pouze pokud celková kinematická viskozita (při 40 °C) nepřesáhne 20,5 mm²/s⁶.⁽¹⁾

Tabulka 4: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 5:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 „Akutní toxicita“: odpady, které mohou způsobit akutní toxické účinky po orální nebo dermální aplikaci nebo po inhalační expozici.

Pokud součet koncentrací všech látek obsažených v odpadu, jež jsou klasifikovány kódem třídy a kategorie nebezpečnosti a kódem standardních vět o nebezpečnosti v tabulce 5 jako akutně toxické, překročí prahovou hodnotu uvedenou v dané tabulce nebo se jí rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 6. Je-li v odpadu přítomna více než jedna látka, která je klasifikována jako akutně toxická, součet koncentrací se vyžaduje pouze pro látky ve stejné kategorii nebezpečnosti.

Při hodnocení se vezmou v úvahu tyto mezní hodnoty:

— u akutní toxicity Acute Tox. 1, 2 nebo 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %,

— u akutní toxicity Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabulka 5: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 6:

⁽¹⁾ Kinematická viskozita se určuje jen u kapalin.

▼ **M1**

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Acute Tox. 1 (orální)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (orální)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (orální)	H301	5 %
Acute Tox. 4 (orální)	H302	25 %
Acute Tox. 1 (dermální)	H310	0,25 %
Acute Tox. 2 (dermální)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (dermální)	H311	15 %
Acute Tox. 4 (dermální)	H312	55 %
Acute Tox. 1 (inhalační)	H330	0,1 %
Acute Tox. 2 (inhalační)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (inhalační)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (inhalační)	H332	22,5 %

HP 7 „**Karcinogenní**“: odpady, které vyvolávají rakovinu nebo její větší výskyt.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 6, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 7. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako karcinogenní, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 7, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 6: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 7:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 „**Žíravé**“: odpady, které mohou způsobit poleptání kůže.

Pokud odpad obsahuje jednu nebo více látek klasifikovaných jako Skin corr. 1A, 1B nebo 1C (H314) a součet jejich koncentrací je vyšší než 5 % nebo se této hodnotě rovná, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 8.

Při hodnocení Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) se vezme v úvahu mezní hodnota 1,0 %.

HP 9 „**Infekční**“: odpady obsahující životaschopné mikroorganismy nebo jejich toxiny, o nichž je známo nebo lze spolehlivě předpokládat, že způsobují onemocnění člověka nebo jiných živých organismů.

▼ **M1**

Přiřazení vlastnosti HP 9 se posuzuje podle pravidel stanovených v referenčních dokumentech nebo právních předpisech v členských státech.

HP 10 „**Toxické pro reprodukci**“: odpady, které mají nepříznivé účinky na sexuální funkci a plodnost u dospělých mužů a žen, jakož i vývojovou toxicitu u potomstva.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 7, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 10. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako toxická pro reprodukci, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 10, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 7: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 10:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 „**Mutagenní**“: odpady, které mohou způsobit mutaci, což je trvalá změna množství nebo struktury genetického materiálu v buňce.

Obsahuje-li odpad látku klasifikovanou jedním z následujících kódů tříd a kategorií nebezpečnosti a kódů standardních vět o nebezpečnosti a je-li překročen nebo dosažen jeden z následujících koncentračních limitů uvedených v tabulce 8, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 11. Pokud je v odpadu přítomna jedna nebo více látek klasifikovaných jako mutagenní, lze odpad klasifikovat jako nebezpečný na základě vlastnosti HP 11, jestliže se koncentrace alespoň jedné látky rovná koncentračnímu limitu nebo je vyšší než tento limit.

Tabulka 8: Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti u složek odpadů a odpovídající koncentrační limity pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastnosti HP 11:

Kódy tříd a kategorií nebezpečnosti	Kódy standardních vět o nebezpečnosti	Koncentrační limit
Muta. 1A	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 „Uvolňování akutně toxického plynu“: odpady, které při styku s vodou nebo kyselinou uvolňují akutně toxické plyny (Acute Tox. 1, 2 nebo 3).

Obsahuje-li odpad látku, které lze přiřadit alespoň jednu vlastnost uvedenou v doplňkových informacích o nebezpečnosti EUH029, EUH031 a EUH032, klasifikuje se podle zkušebních metod nebo pokynů jako nebezpečný na základě vlastností HP 12.

HP 13 „Senzibilizující“: odpady, které obsahují jednu nebo více látek, o nichž je známo, že mají senzibilizující účinky na kůži nebo dýchací orgány.

Pokud odpad obsahuje látku klasifikovanou jako senzibilizující, je mu přidělen jeden z kódů standardních vět o nebezpečnosti H317 nebo H334 a jedna jeho jednotlivá látka je obsažena v koncentraci, jež překročí koncentrační limit 10 % nebo je tomuto limitu rovna, odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastností HP 13.

HP 14 „Ekotoxický“: odpad, který představuje nebo může představovat bezprostřední nebo pozdější rizika pro jednu nebo více složek životního prostředí.

HP 15 „Odpad schopný vykazovat při nakládání s ním některou z výše uvedených nebezpečných vlastností, kterou v době vzniku neměl“.

Obsahuje-li odpad jednu nebo více látek, které lze přiřadit alespoň jednu vlastnost ze standardních vět o nebezpečnosti nebo doplňkových informací o nebezpečnosti uvedených v tabulce 9, tento odpad se klasifikuje jako nebezpečný na základě vlastností HP 15, pokud není v takové formě, která nebude za žádných okolností vykazovat výbušné nebo potenciálně výbušné vlastnosti.

Tabulka 9: Standardní věty o nebezpečnosti a doplňkové informace o nebezpečnosti u složek odpadů pro klasifikaci odpadů jako nebezpečné na základě vlastností HP 15:

Standardní věty o nebezpečnosti/doplňkové informace o nebezpečnosti	
Při požáru může způsobit masivní výbuch	H205
Výbušný v suchém stavu	EUH001
Může vytvářet výbušné peroxidy	EUH019
Nebezpečí výbuchu při zahřátí v uzavřeném obalu	EUH044

Členské státy mohou navíc označit odpady za nebezpečné s vlastností HP 15 na základě dalších kritérií, jako je například posouzení vodního výluhu.

Poznámka

Přiřazení nebezpečné vlastnosti HP 14 se provede na základě kritérií stanovených v příloze VI směrnice Rady 67/548/EHS.

▼ **C3**

Zkušební metody

Metody, které se mají použít, jsou popsány v nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ⁽¹⁾ a v jiných příslušných poznámkách výboru CEN nebo jiných mezinárodně uznávaných zkušebních metodách a pokynech.

⁽¹⁾ ► **C3** Nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 142, 31.5.2008, s. 1). ◀

PŘÍLOHA IV

PŘÍKLADY OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU ODPADŮ PODLE ČLÁNKU 29

Opatření, která mohou ovlivnit rámcové podmínky týkající se vzniku odpadů

1. Používání plánovacích opatření nebo jiných ekonomických nástrojů na podporu účinného využívání zdrojů.
2. Podpora výzkumu a vývoje v oblasti dosahování čistších produktů a technologií spojených se vznikem menšího množství odpadů a šíření a využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje.
3. Vytvoření účinných a smysluplných ukazatelů environmentálních tlaků souvisejících se vznikem odpadů, které má přispět k předcházení vzniku odpadů na všech úrovních, od srovnávání produktů na úrovni Společenství přes činnost orgánů místní správy až po opatření na vnitrostátní úrovni.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi návrhu a výroby a distribuce

4. Podpora ekodesignu (systematické začleňování environmentálních aspektů do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu).
5. Poskytování informací o technikách předcházení vzniku odpadů s cílem usnadnit v průmyslu používání nejlepších dostupných technik.
6. Organizování školení na úrovni příslušných orgánů, zaměřených na zařazování požadavků týkajících se předcházení vzniku odpadů do povolení podle této směrnice a podle směrnice 96/61/ES.
7. Zavádění opatření k předcházení vzniku odpadů v zařízeních, která nespádají do oblasti působnosti směrnice 96/61/ES. Tato opatření by případně mohla zahrnovat posouzení nebo plány předcházení vzniku odpadů.
8. Využívání kampaní na zvýšení povědomí veřejnosti nebo ustanovení o finanční, rozhodovací nebo jiné podpoře podnikání. Tato opatření mohou být zvláště účinná v případě, kdy jsou zaměřena na potřeby malých a středních podniků a jsou jim přizpůsobena a kdy působí prostřednictvím stávajících sítí podniků.
9. Využívání dobrovolných dohod, panelů spotřebitelů a výrobců nebo odvětvových jednání k tomu, aby si příslušná hospodářská nebo průmyslová odvětví stanovila vlastní plány nebo cíle v oblasti předcházení vzniku odpadů nebo upravovala nehospodárné výrobky či obaly.
10. Podpora důvěryhodných systémů řízení životního prostředí, včetně systému EMAS a normy ISO 14001.

Opatření, která mohou ovlivnit fázi spotřeby a použití

11. Ekonomické nástroje, například pobídky k nákupům šetrným k životnímu prostředí, nebo zavedení povinných plateb spotřebitelů za danou část nebo prvek obalu, které by jinak byly poskytnuty bezplatně.
12. Využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací zaměřených na širokou veřejnost nebo zvláštní skupinu spotřebitelů.
13. Podpora důvěryhodných ekoznaček.

▼B

14. Dohody s výrobci, například v oblasti využívání panelů pro výrobky podobných těm, které se pořádají v rámci integrovaných výrobních politik nebo s maloobchodníky o dostupnosti informací o předcházení vzniku odpadů a výrobků s menším dopadem na životní prostředí.
15. V rámci veřejných a podnikových výběrových řízení zařazení kritérií v oblasti životního prostředí a předcházení vzniku odpadů do výzev k podávání nabídek a do smluv, v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek v oblasti životního prostředí, kterou zveřejnila Komise dne 29. října 2004.
16. Podpora opětovného používání nebo oprav vhodných vyřazených výrobků nebo jejich složek, zejména prostřednictvím využívání vzdělávacích, ekonomických, logistických nebo jiných opatření, jako je například podpora nebo zřízení akreditovaných středisek pro opravy a opětovné použití a sítě zejména v hustě obydlených oblastech.

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 odst. 5
Čl. 1 odst. 1 písm. c)	Čl. 3 odst. 6
Čl. 1 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 odst. 9
Čl. 1 odst. 1 písm. e)	Čl. 3 odst. 19
Čl. 1 odst. 1 písm. f)	Čl. 3 odst. 15
Čl. 1 odst. 1 písm. g)	Čl. 3 odst. 10
Čl. 1 odst. 2	Článek 7
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)	Čl. 2 odst. 2) písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iii)	Čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. c)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod iv)	Čl. 2 odst. 2 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod v)	Čl. 2 odst. 1 písm. e)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 4
Čl. 3 odst. 1	Článek 4
Čl. 4 odst. 1	Článek 13
Čl. 4 odst. 2	Čl. 36 odst. 1
Článek 5	Článek 16
Článek 6	—
Článek 7	Článek 28
Článek 8	Článek 15
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 23
Článek 11	Články 24 a 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 34
Článek 14	Článek 35
Článek 15	Článek 14

▼B

Směrnice 2006/12/ES	Tato směrnice
Článek 16	Článek 37
Článek 17	Článek 38
Čl. 18 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
—	Čl. 39 odst. 2
Čl. 18 odst. 2	—
Čl. 18 odst. 3	Čl. 39 odst. 3
Článek 19	Článek 40
Článek 20	—
Článek 21	Článek 42
Článek 22	Článek 43
Příloha I	—
Příloha IIA	Příloha I
Příloha IIB	Příloha II

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 3 odst. 18
Článek 2	Články 13 a 21
Čl. 3 odst. 1 a 2	—
Čl. 3 odst. 3	Článek 13
Článek 4	Článek 13
Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Články 26 a 34
Článek 6	Článek 23
Čl. 7 písm. a)	Článek 13
Čl. 7 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 8 odst. 3	—
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1	Článek 18

▼B

Směrnice 75/439/EHS	Tato směrnice
Čl. 10 odst. 2	Článek 13
Čl. 10 odst. 3 a 4	—
Čl. 10 odst. 5	Články 19, 21, 25, 34 a 35
Článek 11	—
Článek 12	Článek 35
Čl. 13 odst. 1	Článek 34
Čl. 13 odst. 2	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	Článek 37
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—
Příloha I	—

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	—
Čl. 1 odst. 2	—
Čl. 1 odst. 3	—
Čl. 1 odst. 4	Čl. 3 odst. 2 a článek 7
Čl. 1 odst. 5	Článek 20
Čl. 2 odst. 1	Článek 23
Čl. 2 odst. 2 až 4	Článek 18
Článek 3	Články 24, 25 a 26
Čl. 4 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 4 odst. 2 a 3	Článek 35
Čl. 5 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 19 odst. 2
Článek 6	Článek 28

▼B

Směrnice 91/689/EHS	Tato směrnice
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Přílohy I a II	—
Příloha III	Příloha III